

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК V.

Ч. 32.

СУБОТА, 21. ЦВІТНЯ 1923.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, APRIL 21st, 1923.

No. 32.

VOL. V.

КРОВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ В РУРСЬКІЙ

В БОРОТБІ З ПОЛІЦІЄЮ В МІЛЬГАЙМІ ЗГИНУВ ОДИН РОБІТНИК А 17 БУЛО РАНЕНИХ.

Двох з ранених робітників правдоподібно помруть.

ЕССЕН, 18. цвітня. — З трьох сторін окупованої території доносять нині про боротьбу між безробітними і поліцією.

Найгрізніше заворушення було в Мільгаймі, де товпа напала на офіс міського магістрата. В боротьбі з поліцією один Німеч зівстав убитий а 17 було ранених.

До безробітних в Мільгаймі прилучилися безробітні з Дусбургу. Обергажену і поблизьких міст і помашерували разом до управи міста, щоби предложити свої домагання щодо збільшення допомоги. Безробітних не впустило до магістрату і тоді товпа почала бурливу демонстрацію та стала кидати у вікна камінням.

Пожарна сторожа і поліція почали ляти на зібраних воду, що лише збільшило заїстість товпи. Робітники заатакували тоді поліцію, яка відповіла револьверами і багнетами.

Двох ранених робітників правдоподібно помруть.

Заворушення в Мільгаймі повторилися на другий день. — Ціла Рурська кипить.

ПАРИЖ, 19. цвітня. — Депеші з Діссельдорфу подають, що безробітні в Мільгаймі, в окупованій території, устроїли нині ще одну демонстрацію. Вони забаркадувалися в укріпленню і звідтам ставили поліції опір.

З обох сторін дано багато вистрілів і уважають певним, що кілька було ранених, а можливо деякі зостають убиті. Демонстрації менше серйозного характеру були також устроєні в інших частях Рурської.

Цілий Рурський район кипить.

В Ессені група безробітних

ЗІЗД Р.К.Л. ПРОТИ ДАЛЬШИХ УСТУПОК НЕПОВИ.

МОСКВА, 19. цвітня. — На вчорашній сесії комуністичного конгресу голова Московського Союзу Лев Каменев і президент Екзекутивного Комітету Третього Інтернаціоналу Зіновєв заявили, що є намір задержати заграничну торговлю як державний монополі і не відступати даліше перед наступами нової економічної політики.

Які завдання стоять перед конгресом Р. К. П.

МОСКВА, 13. цвітня. — Річний конгрес Російської Комуністичної Партії, який має розпочатись в Москві 15 цвітня, має перед собою до пологодження цілий ряд справ, які є первородної ваги з огляду на дальшу економічну відбудову Союзу Радянських Республік і скріплення його основ.

До таких важких справ належать в першій мірі деякі зміни в економічній політиці, в цілі стигнення заграничного капіталу для розвитку великих природних богацтв Росії.

Дальше, зміна дотеперішньої системи плачення податку в на турі на мішану систему (часть податку в грошах а часть в натурі), або на зовсім нову систему, після якої податок мав би бути плачений тільки в грошах.

Утворення надконтрольної комісії, яка мала би право кожного часу переводити свідство і провірявати діяльність всяких державних департаментів, є також одним з проєктів, який має на цілі з одної сторони упорядкити внутрішню діяльність в департаментах, а з другої сторони знищити цілковито бюрократизм, останки по давнім режімі.

Вкінці боротьба проти хабарництва і перекупства буде становити важну точку в дискусії над реформами в адміністрації державних установ.

Нова група комуністів.

Недавно появилася нова газета під назвою "Робітничий Правда", видавана анонімною групою комуністів, які стоять в сильній опозиції до нової економічної політики совітського правительства, вказуючи на небезпеку, яка грозить совітській республіці з витворенням нового капіталізму.

На закиди в "Робітничий Правді" Бухарін помістив в "Правді" відповідь. Він доказує, що нова економічна політика правительства була необхідною — конєчною. Бухарін признає, що вона має в собі багато ріжних небезпек, але совітське правительство робить зі своєї сторони все можливе, щоби забезпечити інтереси народу.

Найслабші групи, додає Бухарін, творять, як цього треба надіятись, опортуністичні класи, які в дійсності є дрібно-буржуазними організаціями, придівши на себе маску радикалізму. Найбільшою небезпекою для правительства під теперішню пору є дегенерація, каже Бухарін. Така дегенерація може прийти, завдяє Бухарін, в двоякій спосіб: може зайти есентуальність, що теперішні совітські провідники будуть замінені економічними спеціалістами і знатоками в теорії, або друга есентуальність, що партія може бути залита новими членами, які будуть ставитись байдужно до ідей, пропаганда-них теперішніми совітськими провідниками.

ГАЛИЧНИ НА УКРАЇНІ ПРО ВІДДАННЯ ПОЛЬЩІ ГАЛИЧНИ.

В ківськмі "Більшовику" з 24. марта ц. р. читаємо:

Редакція "Більшовика" одержала лист громадян У.С.Р.Р. походження зі Східної Галичини, котрі служать в радянських установах і Червоній Армії. Ці громадяне звертаються в Наркомзаксправ і просять його звернути особливу увагу на придручення Сх. Галичини до Польщі, бо галицький пролетаріят цього не хоче і хоче бути приєднаним до Радянських Республік.

"Ми не згодні з тим, щоби справа Сх. Галичини вирішалась без представника Радянських Республік.

Тому, що законодавчої польської автономії для Галичини з боку Польщі а також опікуваль польського капіталу зовсім нам не потрібно, бо яку Польща автономію до цієї пори дала, ми про це все добре знаємо із листів, які до нас приходять від наших рідних".

Далі в листі вказується на великі знущання Польщі.

У всьому цьому листі висловлюється обурення на польську владу жандармів і панів гнобителів.

"Польської автономії не бажаємо — рішучо заявляють вони в листі — нам вона не потрібна, а наше бажання прилучитися до Союзу Радянських Республік".

Коли волю галицького пролетаріату не буде виконано: "Заявляємо, що почнеється кривава внутрішня боротьба в Польщі проти капіталістів і панів".

В кінці листа висловлено велику готовність до цієї боротьби і певність в перемозі. (Слідують підписи).

"Юривці" виходять на волю.

Дня 17. марта випущено з львівської тюрми 8 "юривців", яких задержано було мимо звільняючого присуду. Вийшли: др. Гроссерова, Ленчицький, Лягер, Гіжовська, Попель, Шнайдер, Рапапорт і Чура. Остали ще в тюрмі засуджені: Кріль, Ціховський, Засник, Хомин, Юнг, Паньків, Рапапорт Мозес, Вантух і Матіів.

"Громадський Вістник" денує.

Під таким наголовком львівська "Земля і Воля" пише: Кілька днів по партійному Зізді У.С.Д.П. панувала в дрібно-буржуазній польській пресі німа мовчанка, бо очікувала вона, як видно, що скаже про него "рідна" дрібна буржуазія. І не довго довелося їй ждати на діагноз "Громадського Вістника". Цей сконстатувавши небезпечну у Зізду недугу комунізм, подав це як нересторогу для суспільности і поліції. І сейчас же підхопила це її рідна поестра польська дрібно-буржуазна преса і, почалася цькування про "zjazd bolszewików", про "ruskich komunistów" і т. п. "Громадському Вістникові" бажаємо успіхів в новій ролі, в яку завела його злоба партійної слабосильности.

Арештовання комуністів.

"Газета Познаньська" доносить, що поліція в Грудзьондзу відкрита там 11. марта ц. р. "большевицькі збори", на яких мав бути присутним і голова Крудіковскі. Арештовано 15 осіб, а проти посла Крудіковського винесено внесок на карне поступовання.

НЕ ВПУСТЯТЬ ДЕЛГАТІВ КОМІТЕРНА ДО АВСТРАЛІ.

МЕЛБурН, Австралія, 17. цвітня. — Згадуючи про донесення, що Третій Інтернаціонал в Москві висилає 8 делегатів на чолі з Радеком на комуністичний конгрес в Сидней, премієр Брюс заявив вчора, що федеральне правительство не допустить до приїзду згаданого делегації.

Совіти не запрошені на Лозанську конференцію.

ЛОНДОН, 17. цвітня. — Підсекретар для заграничних справ потвердив вчора в парламенті, що російське совітське правительство не зістало запрошене на відношену близько-східну конференцію в Лозанні.

Турецька делегація виїхала до Лозанні.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 18-го цвітня. — Нині в полудне виїхала турецька мирова делегація до Лозанні на відношену близько-східну конференцію. Головою делегації є знова Ісмет-паша, міністер заграничних справ.

Лідер баварських фашистів каже, що не ставиться на суд.

МІНХЕН, 17. цвітня. — Оповідно сьогодні, що лідер баварських фашистів Адольф Гітлер дістав завізання ставитись перед висим судом в Ляйпцігу за підбуровання своїх сторонників до спротиву республіканським інституціям.

Однак, як подає Гітлерова газета, він не ставиться перед судом.

Висий суд видав також вартан на двох редакторів баварських націоналістичних газет.

Стратили 5 штабових офіцерів Червоної армії.

ЛОНДОН, 18. цвітня. — Депеша з Гельсінгфорсу до "Сентрал Нюс" подає на підставі відомостей з Петрограду, що недавно страчено за шпійонство в користь чужої держави п'ятьох штабових офіцерів Червоної армії.

В.У.Ц.В.К. видав розпорядження, щоби припинити виконання смертного присуду над засудженими учасниками державянської петлярьовської організації.

Піп убив пона.

КАЛАМАЗУ, Міш., 12. цвітня. — Піп Чараз Диллон, соудник при тутешній церкві св. Августина, застрілив тут нині пароха церкви попа Генрі О'Ніла. Доконавши злочину, убійник покликав телефоном поліцію і коронера. На поліції сказав, що убив пароха тому, бо той не поводився з ним добре. Підчас вечері вони оба посварилися і парох казав йому забиратись з приходства.

МІТІНГ ДРАМ.-СПІВ. КРУЖКА У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ.

Отсим повідомляється членів Драматично-Співачького Кружка У.Р.Д. в Вінніпегу, що мітінг Кружка відбудеться в понеділок, 23. цвітня, о годині 8-й вечером. Просьтесь всіх членів явитись на час, бо є важні справи до полагодження. По мітінгу буде проба спі-варяд.

СТРАЙК РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ В АНГЛІ.

ЛОНДОН, 17-го цвітня. — Страйкове положення в повіті Норфолк є незмінне. Страйкері заявляють, що фермері грозять їм викиненням з їх помешкань.

ЛОНДОН, 18. цвітня. — Є велика надія на скорє полагодження страйку фермерських робітників в Норфолку. Джеймс Рамсей МекДоналд, провідник Партії Праці в парламенті, взявся за полагодження страйкерів з фермерами. Він мав вже конференцію з представниками обох сторін, на котрих вироблено точки, які будуть становити основу до залагодження страйку.

Підчас війни в Англії покарано смертю 264. осіб.

ЛОНДОН, 14. цвітня. — Секретар війни Дербі оголосив звт, який виказує, що підчас світової війни англійські власти покарали смертю 264 осіб.

ВОДА ЗАЛИВАЄ МАЙНИ В НОВІЙ СКОШІ.

СІДНЕГ, Н. С., 19. цвітня. — Управа майнерської юнії отримала відомість, що в повіті Комберленд вода заливає майни Мінуді, пошнених робітниками і оперейторами.

Звільнення арештованих комуністів у Вашингтоні.

ВАШІНГТОН, 12. цвітня. — З сімох людей, яких арештовано тут в неділю підчас облати на комуністів, шістьох вчора звільнено. Як причину звільнення подано брак доказів проти арештованих.

ВАШІНГТОН, 13. цвітня. — Всі відділи організації "Ворлд Вор Ветеран" одержать на дніх припорушення уаадити відча, на яких мають домагатись освободження всіх політичних в'язнів, які ще знаходяться у в'язницях за порушення постанов, виданих підчас війни.

УВАГА!

УВАГА!

ВІДІЛ СЕКШІ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ ПРИ СТОВ. УКР. РОБІТНИЧИЙ ДІМ

— відіграє —

В СУБОТУ, 21. ЦВІТНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

драму в 4-ох діях Ванченка-Писанецького п. н.:

КАТЕРИНА

(МУЖИЧКА)

Відділ Женщин-Робітниць докладає всіх старань, щоб штука випала як найкраще. Хто бачив штуку "Нещасне коханя" яку ставив женський відділ, той напевно не пропустить нагоди побачити і цю драму!

Приходить всі громадо!

ЦТНИ МІОЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТИВ (включаючи военну таксу).

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Тикети можна набути наперед при касі в Укр. Роб. Домі або в буфеті У.Р.Д.

Заходом Мандолинових Оркестр при Діточій Робітничій Школі під управою тов. П. Угринюка

— відбудеть ся —

В НЕДІЛЮ, 22. ЦВІТНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ

ЗІ СЛІДУЮЧОЮ ПРОГРАМОЮ:

Часть I.

1. Інтернаціонал — виконає П. група мандолиністок
2. Та орав мужик — виконає П. група мандолиністок
3. Місяцю маю — виконає П. група мандолиністок
4. Квартет (дві гітари, балалайка і мандолина) — виконають Галя і Зоя Маршівні, Лідія Козуб і Соломія Третяк
5. Дует — відспівують Анна Гнатів і Зоя Калуська
6. Ой, не світи — відспівує Лідія Козуб
7. Верховино — виконає I група мандолиністок

Часть II.

8. Час до дому — виконає I група мандолиністок
9. Дует — виконають Галя Велика і Наталя Третяк
10. Соше заходить — відспівує Зоя Калуська
11. Дума — відігравує Марія Харчина
12. Деклямація — виголосить Оля Маршівні
13. Тернет — виконають Галя, Зоя і Оля Маршівні
14. Деклямація — виголосить Павлина Зюта
15. Танці — виконають діти

ПРИХОДІТЬ ВСІ ЯКНАЖЧИСЛЕНТІШЕ!

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІЙНИМИ ДАТКАМИ

Масовий Мітінг!

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ РЕВОЛЮЦІЙНОМУ РУХОВІ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ

— скликає —

В НЕДІЛЮ, 22. КВІТНЯ, О ГОД. 2.30 ПО ПОЛ. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

Масовий Мітінг

на яким будуть обговорені найновіші вісти про те, як УКРАЇНСЬКІ БУРЖУАЗНІ ЛЮКАІ ЗРАДИЛИ ГАЛИЦЬКИХ ПРАЦЮЮЧИХ ЛЮД

а також

ПРО ДАЛЬШУ ДОПОМОГУ РЕВОЛЮЦІЙНОМУ РУХОВІ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

На мітінг закликається всіх українських робітників і робітниць, що цікавляться цими питаннями і щиро бажать допомогти нашим братам, селянам і робітникам Східної Галичини визволитись з польсько-шляхетської пансько-буржуазної неволі. Пора покінчити з обманством українських буржуазних льюкаів і всю поміч дати революційним силам Східної Галичини.

ПРИХОДІТЬ ВСІ! ПРИХОДІТЬ НА ОЗНАЧЕНІЙ ЧАС!

Комітет Допомоги Революційному Рухові в Східній Галичині.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіваришнина "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

ЛЮБИШ ЖОЛУДДА --- НЕ ПІДРИВАЙ КОРИННЯ.

Російський байкар Крилов оповідає в своїй байці п. н. "Свиня під дубом" про невдачу свиню, яка найвище жолуддя, почала підирати під дубом коріння. А коли ворона, яка сиділа на тім дубі, звернула на це свині увагу, то вона сказала: "Що мені за користь з дуба? Мені аби було подостатком жолуддя, бо я від него товстію".

Положення канадського фермерства ось вже через кілька останніх років стало погіршувалося і наразі дійшло до крайності в цім році. Положення розлучилося. І то після того, як минулої осені не вистарало потів, щоб перевести фермерську худобу на ринок.

Читачі "Українських Робітничих Вістей" певно привикли вже до розпучливих фермерських дописів, як до чогось нормального. Або просто і вірити не хочеться. Як же це так? Фермер, який має землю, якому вродило минулого року, який мав збіжжя на продаж — тепер сидить голодний? Так, він сидить голодний не тільки тепер, на передівку, але у нього передінок від самих жнив. Збіжжя він зібрав, змолотив, продав і сам остався без хліба і без грошей.

Мало того, він ще мусть доплачувати до проданого збіжжя. Неймовірно! Наладував фермер вагон збіжжя в Саскачевані, післав до Форт Вільяма, а звідтам прийшло, що треба ще доплатити за перевіз.

Спекулянти навживали мільйони, збіжжіві компанії богатіли, а у фермера за довгі спродували останню свинину. І все те йшло своїм звичайним ходом. Не помогли фермерам і їх "фермерські" правительствя (в Альберті і Манітобі) та їх численне (фермерське) представництво в домінійальнім парламенті. Зрештою, вони і не старалися помагати, так як всі вони зістали номіновані на послів ніким иншим, лише ріжними збіжжівими компаніями.

Минулої осені прем'єри Альберта і Саскачевану розпочали були якусь комедію з т. зв. "Wheat Board-ом" і для замилювання фермерам очей носилися з тим "Wheat Board-ом", як дурень з писаною торбю, до Саскатуну, Келгару, приїздили й до "фермерського" прем'єра в Вінніпегу, раділись щось дуже тайно і ще більше тайно закінчили великим хляпом.

І так фермери прибиті горем і нуждою мовчали, а спекулянти тим часом тугили послідню телицю у фермера з хліва за довг. Нарешті приходить до того, що нема вже що взяти. А коли нема вже з фермера що взяти, тоді і спекулянтська свиня починає спадати на салі. А як відомо, що коли це безроге сотворяння голодне, то воно починає дуже кричати.

Ось вже і вінніпегська буржуазна газета "Free Press" почала лити крокодилічські слова над тим, що у фермерів нема грошей. Плаче ця вірна служниця буржуазії над тяжким положенням фермера, плаче не тому, що її жаль фермера, але тому, що у фермера нема вже грошей і через те в місті "business has been bad".

А що через тяжке положення фермера бізнес в місті "has been bad", про це говорить "Free Press" слідуюче: "Чи вам відомо, що поверх 6.000 (осіб) виїхало цієї зими з Вінніпегу до Злучених Держав?"

Чи ви певні цього?
Так, ці цифри взяті з достовірних жерел.
Чому вони виїхали?
Тому, що бізнес був злий.
А чому бізнес був злий?
Тому, що фермери не мають грошей".
Так сама себе питає і на питання відповідає "Free Press" та каже, що тому ливови треба якомсь зарадити, бо "business has been bad".

Чи не пізно оголосилася "Free Press"! Фермерські дуб, жолуддям якого плекали своє сало спекулянтські свині, почав вже всихати. А тоді, коли ті свині підирвали коріння фермерського дуба, демократична преса мовчала, хоч сама сиділа, так само як криловська ворона, на тім фермерських дубі і бачила роботу спекулянтів. Вона почала кракати тоді, коли вже в місті бізнес став "bad".

Навчить біда ворожити, коли нема що в рот вложити, каже пословиця. А покищо не знати, чи спекулянтські свині послухаються спізнівші ворони. Тепер "Free Press" ворожить. Але ворожить в той спосіб, що треба заперетати цю страшну експляоатацію фермерів не тому, щоби допомогти фермерам, але щоби було з них дальше що дерти і в той спосіб направити міський бізнес.

Але фермери тепер самі починають вже ворухнутися. Це власне почули вже ріжні буржуазні ворони і починають кракати про недовго фермера. І фермерам в цім випадку треба бути дуже обережним.

Зрештою ми поговоримо ще про це иншим разом.
Робітник.

ПОМОЖІМ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ!

Вже через кілька місяців майнери в Едмонтоні наводяться на страйку і зводять завзяту але нерівну боротьбу з власниками копалень. Зрозуміла річ, що в цій боротьбі страйкуючим майнерам вичерпалися фінансові засоби. Дотепер страйкерам давали поміч нестрайкуючі майнери у 18. дистрикті. Та через пануюче там безробіття ця поміч в останніх часах відпала і страйкуючі майнери опинилися в безвихіднім положенню. Щоби видержати на своїм становищі і не згинути з голоду, едмонтонські страйкуючі товариші звернулися до всіх робітників в Канаді з апеласом о фінансову поміч.

В торонтоутом "Воркери" з 11. цвітня ц. р. е. поміщений в формі новинки з Едмонтону цей апель. В ним сказано, що страйкуючі майнери в Едмонтоні ридили одноголосно на своїм масовім мітингу розіслати через дистриктового юніого секретара до всіх трейд-юній в Канаді резолюцію, в котрій страйкері потверджують свою постанову видержати в страйковій боротьбі аж до побідного кінця і в той ціли апелюють до всего zorganizованого робітництва в Канаді о фінансову поміч. Під резолюцією е підписані як Страйковий Комітет слідуючі: Т. Бітті, Дж. Монсон, Дж. Бейнон, Т. Кіленд, Е. Сомервуд, Ф.

Вагнер, Дж. Мойса і Б. Босович. Як видно з імен, два послідні е в Україні.

Поміч страйкуючим майнерам в Едмонтоні, які так погеройськи видержують боротьбу з вуглевими баронами, повинен негайно оказати кождий, хто лише може це зробити. Віримо, що українські робітники в Канаді, які так савають своєму жертволюбствію на ріжні робітничі ціли — і в цім случаю не відмовляться від помічі для потребуючих товаришів.

При нагоді зазначимо, що ніхто зі Страйкового Комітету не прислав навіть до нашої редакції згаданой резолюції, що була поміщена у "Воркери", і ми пишемо це на підставі другої газети. Ще сумнішим фактом е це, що хоч у "Воркери" е подана резолюція, то проте нема там поданой адреси Страйкового Комітету чи юніого заряду, куди малося би вислати гроші.

Тому всіх бажаючих помічи едмонтонським страйкуючим майнерам просимо засилати свої жертви покищо на адресу "Українських Робітничих Вістей", а Страйковий Комітет просимо знова оцею дорогою, щоби в своїм власнім інтересі подав на сторінках нашої газети свою адресу.

БАНКРОТСТВО ГАЛИЦЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ.

(Стаття з Європи для "Укр. Роб. Вістей".)
(Продовження.)

Сьогодні, як трагічна комедія галицької дрібнобуржуазії скінчалася, і як кінцеве банкротство національної політики стало доконаним фактом — ми хочемо звернути увагу товаришів робітників на одну характерну прикмету злочинства галицького міщанства. Це — брехня, якою вовчало вони 5 років і держали широку, темні маси у вічному засліпленню. Через своїх платних агентів в Галичині, петрушевськімена вівняли мільйони людей в доброму вирішенню галицької справи, та ріжними способами намагалися вдержати маси від революційного руху, який певно був би поспував опінію дрібнобуржуазії в антанті. Через своїх офіційних вони держали тисячі людей на еміграції, по таборах в Чехії і зробили з них покірних телят. Агітацією власних агентів здавали криваві центи з темних робітників в Америці і Канаді на "фонд допомоги рідному краю", з тим, що Сх. Галичина зовсім певно буде відірвана від Польщі. Один з агентів Петрушевця Назарук, на питання робітника в редакції "У.Р.В." у Вінніпегу, чому він і його "уряд" держаться антанті, відповів не так давно: "Бо тільки при помічі антанті ми зможемо відірватися від Польщі".

Робота галицьких комуністів не пішла марно. Вони мали за собою широку масу засліплених людей, як в краю, так і поза ним, які вірили в слова своїх політиків, як в "святых святых". Засліплення це дійшло до того, що на рішення ради амбасадорів 14. марта 1923 р. в Парижі, в Галичині і поза нею ніхто з вірних Петрушевця не хотів вірити. У варшавському соймі вже святкували побіду, раділи признанням Сх. Галичини Польщі, а націоналістичний орган "Тромадський Вістник" і закордонній місії Петрушевця це 18. марта вєпняли схвилюване громадянство, що Польща брешуть. Орган прутшевцького "уряду" у Відні "Український Прапор" це 17. марта, себто в три дни після рішення (значоно знаменито про все, що сталося) безлічно писав: "Конференція амбасадорів не інкорпорувала Сх. Галичини до Польщі, як це зробила з Віленщиною". Але, щоб приготувати своїх вірних до великого удару, додає: " Без огляду одначе на те, яке рішення у справі Сх. Галичини западе, українське населення Галичини ніколи не заперестане боротьби за державну незалежність своєї тіснійшої батьківщини".

Иншими словами — вірте людоньки дальше нам і не сардяться, що ми вас 5 років водили за ніс. Але "українське населення Галичини ніколи не заперестане боротьби за незалежність". Бють і кажуть танцювати.

Та мабуть до найбільших і найплагіативіших розмірів дійшли брехні українських національних політиків на терені Америки і Канади. Тут був для них дуже податний ґрунт — невідомі, затуманені дописькими і патріотичними проповідями маси, які перед літми покинули рідний край і жили все ще тими настроями, з якими виїхали на еміграцію. Тимчасом світова війна і революція до непізнання змінили всі галузи життя українського народу в Європі і сьогодні не істнує вже той "ділаллі", що була це 1914 року, як "соціаліст" Вітик співав певани габсбурьскій династії, або "радикал" Кирило Трильовський снів на одній лавці з мітрополитом графом на Шентіцях Шептицьким та "політикував". Минувся "одаціональний національний фронт", пропав вплив патріотичного попівства на селянські маси, а ріжні Кості Левички та інші герої відійшли в темну тінь. Це дуже добре розуміли недостатки національних дрібнобуржуазних політиків і тому з таким запалом кинулися поміж неопіформованих темні маси американських, канадських і бразилійських емігрантів, які, значоно тих панів з "порядних" частів перед війною, без труда схватилися на закінени гачки.

В редакції жержезистської "Свободи" сидять і агенти Петрушевця, прекрасно поінформовані про хід його політики. А все такі, щоб бути чистим перед своїми вірними, — ті агенти не вагалися помістити в 50 числі (з 1. Ш. 1923.) статтю: "Ленін і Троцький посилають послів до Петрушевця". Між иншим говорять в ній:

— "Як видно советська Росія пригадала собі тепер Східну Галичину і присилає послів до президента Петрушевця, обіцяючи йому, що признає його владу в Сх. Галичині, приймає його посольство в Москві і консулярні агенції в ріжних містах України.

Що за ненадійна зміна! Посли Леніна і Троцького до Петрушевця... Що це е? Чи не гроза нової війни на сході Європи. Найімовірніше небезпека нової війни спонукала Леніна і Троцького післати послів до Петрушевця. У военній трівозі вони глядають (!) нових союзників.

Президент Петрушевця вислав у цій справі делегатів д-ра Ернеста Брайтера і отамана Івана Коссака до Москви".

По перше, яка страшна вузколюбість панів патріотів. Виходило би, що президент Петрушевця неабіяка сида, коли з ним Ленін і Троцький переговорюють і — шукають в ньому нового союзника. Так, неначе би Петрушевця мав кількасоттисячну армію і Ленінові страшно залежало би, щоб придбати такого сильного союзника в — новій війні на Сході Європи. А найдурнішою сторожкою з редакції "Свободи" відомо, що в Петрушевця нема ані одного узброєного вояка і сам він з горсткою панків-дармоїдів витирає кути віденських готелів. Тільки цікаво, чому Ленін і Троцький не прислали послів до Петрушевця але Петрушевця до них?

По друге — яка безлічна брехня! Ще з початком грудня 1922 р. в своїх кореспонденціях до "У.Р.В." і "У.Ш.В.", значить 2-3 місяці перед висляком петрушевцької місії в Москву, я писав, що віденські політики, під напором старокраєвих підпільних організацій вислали в половині грудня 1922 делегацію з 2-ох людей в Москву просити радянський уряд піддержувати

їх в міжнародній політиці та в збройних акціях в краю. В півтора місяця після цього з Відня виїхало офіційне представництво в особі Брайтера і Коссака Івана до Москви і як хто шукав певного союзника, то тільки Петрушевця в Леніна і Троцького. Про все це було відомо й "Свободі", але вона вєстакі пішло брехала враз з "урядом" і представниками його перед темними масами.

На щастя всему прийшов кінець, так національної політиці, як і її брехням. Несподівано, раптово відкрилася заслона і затуманені товпи побачили правдиве обличчя своїх божків. Картиний домок національного табору розвалився 14. марта зовсім. Ще 15. Ш. Петрушевця і його агенти потішали розпучливу вірну отару спільником Вилсона Colby — але й ці надії не одрвадалися. Colby, відпоручник адвокатської канцелярії Вилсона, за добрі гроші ставався боронити справу Сх. Галичини в Парижі не як приятель України, а як професіонал, фахоць. Це його хліб. Він так-же щиро боронити буде й злочинця перед вашінгтонським чи філадельфійським судом, якщо що добре за це заплащать йому.

Помимо всіх запевнень і присягань національних політиків, помімо покликуюнь на клич самозачення народів і культурність Європи — Східну Галичину прилучено до шляхоцької Польщі, який признано суверенність в розпорядженні над 5-ти мільйоним українським народом. Іншими словами: польська шляхта одержала від всевітньої буржуазії право життя і смерті 5-ох мільйонів людей. Вєсі ті застереження відомоно автономії, це такі-ж пусті, нездійсненні фрази в устах буржуазії, як і клич самозачення. Польща, яка застерігла собі яєнебудь чуже вштовпування в її внутрішню політику, буде поступати так, як її захочеться. За нову французьку позичку вона збудує нові величезні тюрми в Сх. Галичині, а віддаватиме довги з кривавих податків українським селян. Внутрішні спроби повстань вона перекрасно подаватиме позанаями і українськими вояками польської армії. Трудові маси попадуть в тяжку економічну і соціальну (заразом й національну) неволю і головними виконавцями цього-повеневання буде без сумніву українська дрібнобуржуазія, що дуже швидко і легко погодиться з новою пеміною. Впрочім маємо вже факти: Др. Бачинський Волод., Федорців Федір і ин., вони-ж ще в грудні 1922 р. пішли на угоду з польським урядом, хоч про це не згадувала ані словом "Свобода". Українські галицькі патріоти здобуться такими-ж вірними польонофілами, як були свого часу австрофілами. Вітик буде ще співати певани в соймі "Rzezyz Pospolitej Polskiej", а біля нього сидіти буде граф мітрополит Шептицький і Кирило Трильовський, та в спілці голосуватимуть за податки і рекрутом в Сх. Галичині. І "забудється срамотна, давня година". Галицькі-патріоти, люде без найменших засад, люде настроїв, а не переконань — швидко, як за рік будуть кричати, що "треба погодитися! Нема ридати! Ми за слабі! Польща — культурна держава, дає нам конституцію і т. д., і т. д." Хто не вірить, той ще згадає мої слова.

Юрко Ронша.
(Кінець буде.)

В ГАЛИЦЬКОМУ СЕЛІ.

(Від власного кореспондента.)

Значні і глибокі зміни зайшли в галицькому селі. Зміни, які відбилися на цілому життєвому селі, на психології його мешканців, так що той, що пам'ятає це колишнє загукане, остале під впливом попівства селянство, не пізнав би його сьогодні.

Ріжні причини зложилися на це. Одною з головних є зміна господарських відносин на селі. Все перше віною перецистности господарств в галицькому селі не виносило більш трохчотирох моргів. Зростаєне число сільської родини розбило всі вигляди на можливість істновання. Звичайний віділив надцисельських елементів, що виїздили чи то на літні роботи до Прусу, закритий як великою економічною кризою центральної Європи, так і замкненням границь і паспортними труднощами. Коли давніше перецистній селянин міг покрити кошта такої подорожі, то сьогодні це йому неможливо.

На наше село повернуло багато молодих людей, що перейшли світову різню, а багати і таких, що бачили пролетарську революцію та знають, що таке соціялізм. Попризидило також багато американських та канадських товаришів, які бачили сильні робітничі організації і знають силу колективного виступу.

Польська буржуазно-ділцьвська влада покольонізувала великі простори великої земельної власности, поосаждувала багато колонистів і бувших польських жонвірів, які скоро зішлючилися зі сільськими куркулями і витворюють на галицькому селі тип сільського богача, який немилосердно винищує бідноту.

Сільська аристократія, поли і їхні помагачі, пробують і собі коштом бідноти збивати макети. Мимо цього, що стан бідноти невниensively, сільські поли, які не мають інших доходів, як обдирання бідноти, розраховують попівську плату після доведеної вартости і тим викликують спротив і ненависть бідноти. Загал селу виступає вже проти попівського нещастя.

Ці і много інших причин викликують диференціацію села і

МІЖНАРОДНИЙ КАПІТАЛ В ПОЛЬЩІ.

(Власна кореспонденція.)

Міжнародний капітал обмотав Польщу своїми сїтями, захопив в окови колоніального визиску майже всі ділянки господарського життя і робить в своїй польській колонії що сам захоче. Затуманені шовінізмом польські дрібенькі буржуї і урядники не бачуть і не чують, як ціле господарське життя давно вже в непольських руках і хочуть вони чи не хочуть, мусять робити це, що каже їм міжнародний капітал.

Підчас коли всі державні тягарі зсунені на плечі робітничих мас міста та села, коли вони оплачують 99 проц. всіх державних видатків на посадою класи не вільно наложити ані одного сотика податків, то міжнародний капітал користується як окремими привілеями, яких не мають своєрідні такі польські гнобителі та визискувачі.

В Польщі мають подорожність залізниць. Від 15. цвітня подорожують ціни транспорту о 100 проц. Та міжнародному капіталу не хочеться вложити і своєї пайки на удержання залізниць в Польщі. В першу чергу вининувся великий нафтовий капітал, що займає одну з головних галузей продукції, і в розпорядженню про подорожність залізниць читаємо таку зміну.

Ухвала про подорожність залізничних плат не обіймає нафти і нафтових виробів. Підвизка може бути найвище 50 проц., а коли ходить о транспорт нафти до Гданська (себто до головного європейського складу нафтового капіталу), то має бути цілковито у вільненій від підвишки.

Це значить, що робітники і селяне платять за залізницю, платять заразом і за транспорт великих нафтових підприємств, які мають з нафти і так мільярдів зиски. Ось як господарить міжнародний капітал у своїй колонії Польщі і якими протекціями та допомогими тішиться він у сучасному уряді буржуазної Польщі.

В. Левич.
Львів, 27. марта 1923.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

- 21. цвітня 1901 р. Міжнародне Соціалістичне Бюро виступило з протестом проти російського самодержавства.
- 22. цвітня 1917 р. На засіданні Ради Роб. Деп. ухвалено резолюцію про забороону торгувати землею.
- 23. цвітня 1861 р. Польська маніфестація у Варшаві, заборони і поранилих біля 200 людей.
- 23. цвітня 1916 р. Повстання Сінфайнерів в Ірландії.
- 23. цвітня 1919 р. Протест Наркому закордонних справ проти блокади Радянських Республік.
- 23. цвітня 1920 р. Зрада галицьких частин на українсько-польським фронті.
- 24. цвітня 1916 р. Розпочалася 2-га міжнародна зимервальська конференція у Капталі, яка ухвалила протест проти війни.
- 24. цвітня 1921 р. Совнарком Р.С.Ф.С.Р. затвердив проект про відновлення торговельних стосунків з Норвегією і Данією і прийняв постанову про обмін торговеельною місцією з Чехословаччиною.
- 25. цвітня 1918 р. Відомлення Ірландців від рекрутського набору проголошеного Англією.
- 25. цвітня 1918 р. Радянський уряд вислав Японії ноту з домагаанням не втручатися в російські справи.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

Не забувайте також про пресовий фонд одноклі української робітничої газети в Канаді!

ЦІННА КНИЖКА.

Кждий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпперта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковім папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Ціна цієї книжки \$2.50.

Замовлення посилайте на слідуючу адресу:
J. Boychuk
21 Denison Ave.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.

